

**PROF. DR. MÉSZÁROS ERNŐ TISZTELGÉSE
VISSY KÁROLY GYÖRGY RAVATALÁNÁL**

2011. november 28., Budapest, Farkasrét

Tisztelt Kollégám, kedves Gyuri, drága Barátom!

Halotti urnád előtt állva, megrendülve és fájdalommal telve búcsúzunk Tőled. A szerető apától és férjtől, a nagy tudású kollégától, mindannyiunk példaképétől, akit földi létében mindenki szeretett és tisztelt, aki tudományunknak, a meteorológiának jelképévé vált. Neked nem csak az időjárás-előrejelzések fejlesztése, a technika előhaladásának megfelelő korszerűsítése köszönhető, nemcsak az, hogy utódokat indítottál el pályájukon, hanem az is, hogy az emberek számára a légkör bonyolult folyamatait, az előrejelzések alapjait érthetővé tetted. Az egész ország tanítója voltál. Gazdag életutad alatt a tv-nézők, a rádióhallgatók, és azok, aki szerencsések voltak valamelyik előadásodat meghallgatni, Tőled tanulták meg a légkör tudományának alapjait, szavaid ébresztették rá őket tudományunk szépségeire. Évtizedeken át az egész ország leste szavaidat, figyelte a szöveget kísérő jellegzetes mozdulataidat. Előrejelzéseid, a nagyközönség tájékoztatásán túlmenően, fontos információkkal látták el a katasztrófavédelem, a mezőgazdaság, az ipar és az energiaszolgáltatás szinte minden szektorát. Az egész ország hálás Neked. És különösen hálásak vagyunk mi, szakmád képviselői, kollégáid. Nekem adatott a megtiszteltetés, hogy hamvaidd előtt a magyar meteorológia minden képviselője nevében lerójam tiszteletemet.

Kedves Gyuri! Ismeretségünk, baráti kapcsolatunk már közel hatvan éves. Együtt végeztük az egyetemet, együtt éltünk át négy boldog évet, szinte napról napra találkoztunk. Az egyetem után, 1957-ben együtt indultunk a pályán, igaz, hogy különböző irányokba. Téged a gyakorlat, az előrejelzés érdekelt, engem a kutatás. Közös volt azonban bennünk, hogy mindketten el akartunk jutni valahová. Egymás életét mindig érdeklődéssel követtük, sőt útjaink egyszer váratlanul keresztezték is egymást. Antarktisi expedíciód alkalmával olyan munkában működöttél közre, amelyből a legsikeresebb tanulmányunk született. Kevesen tudják rólad, az előrejelzők doyenjéről, hogy a levegőkémiai szakirodalomban az egyik legtöbbet idézett magyar meteorológus vagy. Gyuri barátom! Bár barátságunk az egyetemi évek után, szakmai és családi elfoglaltságaink, vélt vagy valós igazságokért vívott harcaink miatt, némileg megfakult, az utóbbi években ismét kivirágzott. Köszönöm neked az érdekes

és értékes beszélgetéseket, az együtt töltött kellemes órákat, amelyek, most, hogy elmentél, különösen hiányozni fognak.

Tisztelt Gyászoló Közönség! A megdöbbenő halállal szembesülve létünk nagy kérdései tolnak óhatatlanul az eszünkbe. Kik vagyunk, honnan jövünk, és hová tartunk? Mi a halál, paradox módon életünk legnagyobb misztériuma? Nem tudjuk, pedig „csak”, mint Szókratész tanítja, két válasz lehetséges. „Mert két dolog közül egyvalami a halál – mondja -: vagy abból áll, hogy a megholt semmivé lesz és egyáltalán semmit sem érzékel már, vagy pedig abból, hogy a lélek itteni helyét egy más hellyel váltja fel és máshová költözik”. A feleletet nem tudjuk, ahogy Hamlet sem találja meg nagyszerű monológjában. Vajon a testünk csupán az atomok és molekulák bonyolult összeállításának az eredménye, és tudatunk, a lelkünk, csupán fizikai kémiai folyamatok következménye, amelyek halálunkkal megszűnnek, és alkotóelemeink visszakerülnek a Természet nagy anyagforgásába? A tudomány ezt a választ sugallja. Mégis sokan abban hisznek, amit a vallás ígér, hogy halálunk után lelkünket egy más világ várja, ahol boldogságban lebegünk az utolsó ítéletig.

A halál egyúttal az élet értelmét is felveti. Ennek megtalálása már nagymértékben rajtunk múlik. Magunknak kell megtalálnunk életünk célját, életünk értelmét. Ez az, Kedves Gyuri, amiben példát mutattál nekünk. Munkáddal nem csak értelmet adtál az életednek, hanem ahhoz haláلودig hű maradtál. A szó szoros értelmében, végzetes betegségeddel küzdve, az elmúlásig végeztél feladatodat, csak az utolsó percben adtad meg magad, kezded szerető feleséged kezében tartva. Embersegesen éltél, emberhez méltóan haltál meg!

Ha az élet csak elszunnyadás, és semmi több, akkor nyugodj békében. Ha viszont egy másik világba költözés, akkor várj szeretteidre, várj rám, hogy, immár sokkal okosabban, több bölcsesség birtokában folytassuk elmélkedéseinket az élet és halál nagy kérdéseiről, és akkor talán meggyőzzük egymást arról, hogy halálunk ellenére érdemes volt élnünk. Addig is, Drága Barátom, Isten veled!